

[Kirsten Lee]

Imidlertid er virksomhedsstrukturen i det grønne område af en helt speciel karakter. Det er meget små bedrifter, der dominerer, og som forslagsstillerne selv gør opmærksom på, har området flere selvstændige erhvervsdrivende beskæftiget end ansatte. Derfor er det her mere end måske noget andet sted i dansk erhvervsliv nødvendigt, at udbygningen af BST sker i forståelse med erhvervet selv, og en beslutning om lovgivning på området uden forudgående forhandling er tilsvarende betænkelig.

Det gælder ikke alene beslutningen om at indføre BST, men også stillingtagen til den model, som skal bruges ved BST's opbygning i erhvervet.

Forslagsstillerne opererer med en brancheorienteret BST, men på ekspertsiden er der langtfra enighed om, at en sådan model er at foretrække frem for en centermodel. Specielt er det aldeles uklart, hvilken model erhvervene faktisk selv ønsker. Hvis disse spørgsmål ikke afklares i en dialog med det grønne område selv, er der alvorlig fare for, at Folketingets beslutning vil blive et rent slag i luften og dermed til stor skade for hele BST-tanken.

Det falder også i øjnene, at beslutningsforslagene ikke rummer nogen tidsfrist for, hvornår BST for det grønne område skal etableres. Det efterlader det indtryk, at forslagsstillerne heller ikke selv har en afklaret holdning hertil.

Eksempelvis er der grund til at diskutere, om iværksættelsen af BST for det grønne område er mere hastende end BST for maskinbranchen, der jo heller ikke er omfattet af den nu planlagte udbygningsplan for BST.

I Det Radikale Venstre har vi den opfattelse, at den videre udbygning af BST må ske efter en samlet prioriteret plan. Det er nødvendigt at vurdere, i hvilke brancher behovet for udbygning er størst, og det er også nødvendigt at skabe sikkerhed for, at de nødvendige ressourcer, ikke mindst af personalemæssig karakter, er til stede i forbindelse med udbygningen, og samtidig bør den videre udbygning ske på grundlag af forhandlinger mellem parterne, så der kan tages skyldigt hensyn til deres ønsker.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke give tilslutning til de to beslutningsforslag.

Bollmann (CD):

Også i CD er vi godt tilfredse med den udbygning, BST skal i gang med. Man må sige, at

det er en ordentlig mundfuld, men en udvidelse, som den, SF her foreslår, er vel nærmest en umulighed, om ikke andet så af rent praktiske grunde.

Vi er enige i, at en tilslutning til BST selvfølgelig må hvile på indstilling fra de berørte parter, og da der ikke foreligger en sådan, synes vi ikke, forslagene er særlig aktuelle.

Jeg skal ikke forlænge debatten her, for det ville i høj grad blive en gentagelse af, hvad der allerede er sagt, men skal nøjes med at meddele, at vi ikke kan støtte de to forslag.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne indlede med at støtte alt, hvad Venstres ordfører sagde heroppefra. Det var en knagende god gennemgang af, hvorfor disse forslag er så fuldstændig afsindige. Jeg vil gerne føje den bemærkning til, at så længe landbruget – og det opfatter jeg som den største del af det grønne område – står med ryggen mod muren, som tilfældet er, kan vi ikke lægge ekstra byrder på det, og en gennemførelse af disse to forslag ville uden tvivl betyde, at der blev lagt ekstra byrder på landbruget ikke blot økonomisk, men også administrativt.

Jeg tror ikke på, at der er én eneste inden for landbrug, skovbrug eller gartneri, der gør noget forsætligt kritisabelt i denne sammenhæng; jeg ved tværtimod, hvor meget i særdeleshed landbruget har gjort for at gøre det sikrere at arbejde med maskiner, kemikalier osv. Derfor synes jeg, det er et forkert tidspunkt – ja, ikke blot det, det er mere end en enkelt postgang for sent – at gøre opmærksom på, at der er problemer. For vist har der været problemer, men de er ved at blive løst. Sikkerhedsforanstaltningerne på maskinerne, i staldene osv. er ved at være etableret rundt omkring, men det tager lidt tid. Det tror jeg også vi alle sammen kan blive enige om.

Disse to forslag ser jeg i virkeligheden kun som et forsøg på at sparke lige det sidste til dem, der prøver på at overleve, og det synes jeg er unfair. Derfor vil Fremskridtspartiet tage klart afstand fra begge forslag.

Glønborg (KRF):

Da alle de argumenter, som jeg på Kristeligt Folkepartis vegne kunne fremføre for, at det ikke lige netop er på den her foreslåede måde, vi skal fremme Bedriftssundhedstjenesten, allerede er fremført, skal jeg ikke forlænge debatten